

СЕННЯ—
150
ГОД
З ДНЯ
НАРАДЖЭННЯ
ФРЫДРЫХА
ЭНГЕЛЬСА

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЯДНАІЦЕСЯ!

Гомельскі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМВ, ПРАФКОМА
І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЕТА

Год выдания
другій
№ 13 (54)
СУБОТА
28
ЛІСТАПАДА
1970 года

Ціна 2 коп.

1820 ВЯЛІКІ ТЭАРЭТЫК, МЫСЛІЦЕЛЬ, РЭВАЛЮЦЫЯНЕР 1970

СВЯТКАВАННЕ 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна стала ма-гутнай маніфестацыйнай міжнароднага камуністычнага і рабочага руху. Зараз камуністы планеты і ўсё працэсіі чалавецтва шырокі аздзеначаюць 150-гадзе з дня нараджэння Ф. Энгельса — аднаго з засновальнікаў навуковага камунізма, вядлікага тэарэтыка, рэвалюцыянеру і правадыра міжнароднага рабочага руху, самага бізнеса К. Маркса.

ФРЫДРЫХ Энгельс нарадзіўся 28 лістапада 1820 года ў горадзе Бармене (Рэйнская праўніцтва Пруссіі) ў сям'і тэкстыльнага фабрыканта. Адначасова з Маркsem, але спачатку незалежні ад яго, быў шоўку да матэрыялізму і камунізма. Ужо ў сакавіку-красавіку 1839 года ў яркіх публістычных артыкулах «Пісмы з Вуперталем» малады Энгельс паказаў страшныя міланы цінікага становішча імперыяльскіх рабочых і рамеснікаў. Ен гнёўна кляіміць фабрыкантаў і купцоў — жорсткіх эксплуататораў працоўных.

У канцы 1839 года Энгельс заняўся глыбокім вывучэннем прац Гегеля. Выступаючы як рэвалюцыонны дэмакрат і ваяўчыні атэліст, ён абаране працэсіі элементы гегелейскай філософіі, але разам з тым адзначае яе непасядоўнасць і супяречлівасць. Энгельс не здавалісь абстрактныя, адвароніны ад жыцця ідеалістычныя філософскія пабудовы. Ен імкненіць звязаць філософію з сучаснасцю, з палітыкай і класавай барацьбой. Светаполкід Ф. Энгельса ад гегелейскага ідеалізму і рэвалюцыоннага демакратызму хутка разывеацца да дыялектычнага і сцілістичнага матэрыялізма і навуковага камунізма.

У жніўні 1844 года ў Парыже адбылася знамінальная сустэрна Ч. Маркса і Ф. Энгельса. Яна паклала пачатак іх вялікай дружбе і супрацоўніцтву для саамадданай барацьбы за каўенныя інтерэсы рабочага класа, за рэвалюцыйную пераходу свету на камуністычныя пачаткі. «Старожытны паданіі расказаюць аб розных зварушлівых прыкладах сяброўства, — пісаў У. І. Ленін у артыкуле «Фрыдрых Энгельс». — Еўрапейскі пралетарыят можа сказаць, што яго навукова створана двумя вуючымі і барацьбітамі, адносіні якіх пераўзыхаць усе самыя зварушлівія паданіі старажытных аба чалавечым сяброўствам».

Вельмі К. Маркса і Ф. Энгельса састаўта ў тым, што яны дали адказ на кардынальныя пытанні, якія былі паставлены на парадак дні ўсім ходам гісторычнага развіція. Яны здзейснілі величыні пераарату у грамадскіх свядомасцях чалавечтва, выправілі навуковы светаполкід, які правильна адлюстроўвае законы гісторычнага развіція. Яны ператварылі сцілізізм з утопі ў навуку, абгрунтавалі непасяденасць ідэалізму і капитализму і перамогі камунізм.

Стварэнне тэорыі навуковага

камунізма, указавае Ф. Энгельс, стала магчымым дзякуючы двум вельмім адкрыціям, зробленым К. Маркsem: дыялектычна-матэрыялістычнаму глумачэнню гісторыі і адкрыцію тэорыі прыбавачнага вартаса. Аднак цягкая перацэнцыя уклад самога Энгельса ў распрацоўку карэнных праблем марксісткай філософіі і палітычнай эканоміі,

у 1845 годзе выйшаў у свет твор Ф. Энгельса «Становішча рабочага класа ў Англіі». Навукова абурнуванная, зінчыночай крытыка эксплуататарскага галаду, прыведзеная ў гэтым інспекте, і зараз, больші стагоддзя пасля, не ў бур'ю, а ў вока паражася імперыялістичную буржуазію і яе ідэолагу.

тэорыя рэвалюцынага пераутварэння свету, уесь змест гэтага бессимптомнага твору прадназначаецца ідзі апошнім адкрыціем, неадходнасці і непасяденасці сцілістычнай рэвалюцыі і дыктатуры пралетарыата, рашаючай ролі рабочага класа і яго камуністычнага авангарда ў камуністычнай рэвалюцыінай пераходзе грамадства. «Гэта іевалічны імкненік, — пісаў У. І. Ленін аб «Маніфесце», — заштуе цэлых тамоў: духам яе жыве і рухаеца да гэтых пор уесь арганізаціі і змагаючайся пралетарыата цыліндраванага свету». Духам «Маніфеста», яго жыватворнымі ідэямі прасягнуты ўсе тры Программы КПСС, уся яе тэатральна-дзея-насць, программныя документы сусветнага камуністычнага руху, яго генеральная лінія, стратэгія і тактыка.

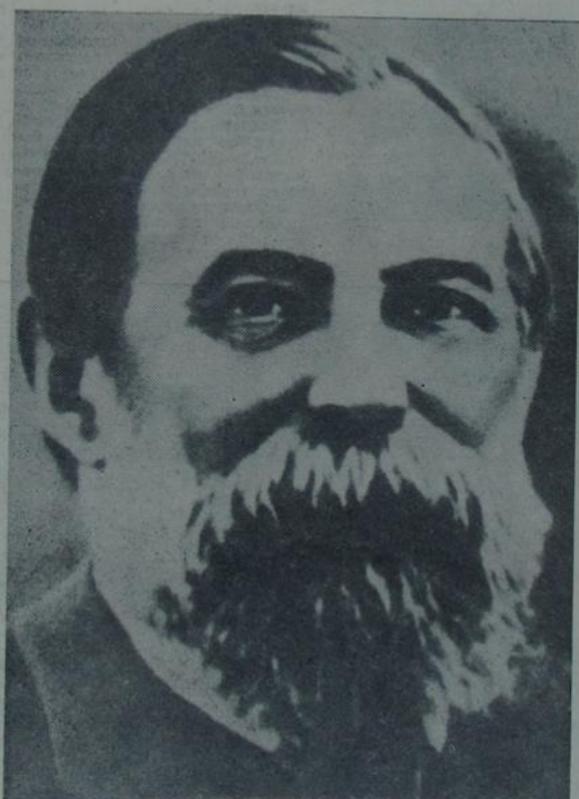
У 1848—1849 гадах рэвалюцыянальнае вранесеніе надрадзіла Захоўні Еўропы. Як сапраўдны пралетарскі правадыр, Маркс і Энгельс быў у гэтым рэвалюцыйным падзеі, мабілізоўвалі масы на барадку, узбройвалі пралетарыат якім разуменнем яго мэт і задач, сродкі і методы барацьбы.

Глыбокае навуковасць агульненне вонкы рэвалюцыі 1848—1849 годоў дало магчымасць Марксу і Энгельсу збудаці тэорыю навуковага камунізма новымі фундаментальнымі выкладамі і палаажнінамі: ад неадходнасці злому старой, буржуазнай дзяржаўнай машыны, аб саюзе рабочага класа і сялянства, аб тактычнай лініі камуністаў у рэвалюцыі і іншымі. У работе «Рэвалюцыя і контррэвалюцыя ў Германіі» Ф. Энгельс выкладаў асновы марксісткага вучэння аб узбройнай паўстанні як мастацтве.

У 1850 годзе ў «Звароце Цэнтральнага Камітэта да Саюзу камуністаў» Маркс і Энгельс вылуплыў палаажнін аб беспарыяннай рэвалюцыі. Яно састаўляе ў тым, што разівіць класавага антагонізму паміж пралетарыятам і буржуазіяй заключае ў сабе магчымасць пераходу ад рэвалюцыі буржуазіі да рэвалюцыі пралетарскай, як да звязання дзяржаўнай працэсіі з тэатральнай рэвалюцыяй.

Да гэтага перыяду адносіцца таксама работа Ф. Энгельса «Сядланская вайна ў Германіі». Ў ёй на прыкладзе альтыфеадальнай сядланской вайны ў Германіі ў 1525 годзе паказана вільная рэвалюцыянальная энергія сялянства. Разам з тым, робіць сялянства і тэатральнае аборыгінаваніе вывад, што без саюза з пралетарыятам, без пралетарскага краінства сядланска-буржуазнай ідэалогіі, альтыка-мунізма і альтысвіцізма. Камуністы бачаць у непарушнай вернасці вялікаму вучэнню Маркса — Энгельса — Леніна і яго творчым разыщці гарантуюць аздынства сваіх радоў і дасягненія новых перамог у барацьбе супраць імперыялізму за пабудову новага свету.

І. КУДРАВІЦКІ,
кандыдат гісторычных
наук.

Фрыдрых Энгельс (1820—1895 гг.)

інія стала метадалагічнай асновай, краеувогольным камнем на-
вуковага камунізма.

Ужо ў 1844 годзе Энгельс сумесно напісалі такія буйныя творы, як «Святое сямейства» і «Нямецкая ідэалогія», якія з'явіліся вялікай віхой на шляху распрацоўкі тэорыі навуковага камунізма. У «Святым сямействе» сформулюваліся ужо амаль склаўшыся погляд на сусветніцтва-тэарэтычную вызваленчую місію пралетарыята як магчымісткі камунізму і стваральніку новага, камуністычнага грамадства. Яны даказаюць, што не «героі», а народныя масы з'яўляюцца сапраўднымі тварчымі гісторыялістамі. У «Нямецкай ідэалогіі» ў галоўных рысах сформулюваліся асновы палаажнін гісторычнага матэрыялізму, вылучана і абурнуванная зінчыночай крытыка эксплуататарскага галаду, прыведзеная ў гэтым інспекте, і зараз, больші стагоддзя пасля, не ў бур'ю, а ў вока паражася імперыялістичную буржуазію і яе ідэолагу.

Стварэнне тэорыі навуковага

Бажнешай і безумоўнай умовай злужніцтва камунізму з рабочымі руhami Маркс і Энгельс лічылі сваёе заснаванне на заснаванні рабочай партыі. Яны стварылі такую партыю. Гэта быў Саюз камуністаў. У лютым 1848 года да ў якіх афіцыйнай программы Саюза выйшаў у свет «Маніфест Камуністычнай партыі». К. Маркс і Ф. Энгельс — першыя прафесійныя дакументы навуковага камунізма. Стварэнне «Маніфеста» палаажнічай напісанішчыкі аўтарства Энгельса яго першапачатковая накіду пад назвай «Прынцыпы камунізма». «Маніфест» з'явіўся на пакіненай прызыкаўшы асновуўных прызыкаў рэвалюцынага сялянства. Разам з тым, робіць сялянства і тэатральнае аборыгінаваніе вывад, што без саюза з пралетарыятам, без пралетарскага краінства сядланска-буржуазнай ідэалогіі, альтыка-мунізма і альтысвіцізма. Камуністы бачаць у непарушнай вернасці вялікому вучэнню Маркса — Энгельса — Леніна і яго творчым разыщці гарантуюць аздынства сваіх радоў і дасягненія новых перамог у барацьбе супраць імперыялізму за пабудову новага свету.

На ПРАЦІГУ ўсёй сваймі дзеянасці Маркс і Энгельс пілна сачылі за рэвалюцыйнымі руhami на Расіі. Яны прадбачылі, што рускія рэвалюцыя, сакрушыўшы царызм, падынёшчылі і гісторычнага матэрыялізму, палітычнай ідэалогіі, навуковага камунізма. Марксізм выступіў як стройная, сучэльнай навуковай грамадства.

«Ніколі не перамо-
гуче таго народа, у
якім рабочыя і сялнне
у большасці свай да-
ведаліся, адчулі і ўба-
чы, што яны адстой-
ваюць сваю, Савецкую
Уладу — уладу працоў-
ных...»

У. І. ЛЕНИН.

26 ЛІСТАПАДА 1943 года
сталица нашай Радзімы —

— Масквы громам салю-
та ўзвысіла савецкому народу
аб вызваленіі ад нацистко-фашы-
сткіх захопнікаў ваконага чыгу-
ничага вузла, буйнога прымы-
ловага і культурнага цэнтра
Беларусі — горада Гомеля.

У той дзень гамільчане з
близкайшай радасцю супстралі
сваіх вызваліцеляў — воінів
добраеславілі Савецкай Арміі, слу-
жных беларускіх партызан, геро-
ічных падпольнікаў. Баявы
подзвіг часцей і падраздзялен-
ій Беларускага фронта, вызваз-

жанчыны, старыя, вышевены ас-
ноўныя матэрыяльныя запасы.

Насельніцтва горада аказала
вілікую дапамогу нашым вой-
скам у барацьбе з ненавіснымі
ворагамі. У цехах заводоў былі
арганізаваны майстэрні па ра-
монту танку, падрыхтоўвалісі
буталькі з гаручай сумесю, у
пікарніках випякаўся хлеб для
нашых салдат. Многія жыхары
ўважаюць і ў склад каманд супра-
цылаветранай абароні, груп
самаабароны, санітарных дру-
жын, змагаліся з пажарамі,
працаўвалі на будаўніцтве аба-
ронных умацаваній.

З першых жа дзён вайны у
Гомелі быў створаны полк народ-
нага апальчэння, у якім налічива-
лася 2.200 чалавек. Душы пал-
ка быў камуністы і камсамоль-

танкай, звыш 8.000 фашысткіх
солдат і афіцэрэй.

Гамільчане, эвакуіраваныя
разам з прадпрыемствамі ў
глыбокі савецкі тыл, таксама
унеслі вялікі юклад у разгром
ворага. У картоткі тэрміні на
новым месцы яны аднавілі
прадпрыемствы і выпускалі
необходиму фронту прадук-

цию. 28 месяцаў працягвалася аку-
пацыя Гомеля. Гестапаўцы
стварылі лагер ў горадзе канцэнтра-
цыіў, ахвяроўшы большу частку
населіцтва яны загналі за
калючы дрот, замуцілі зама-
рылі іх голадам. Больш 50.000
гамільчан і жыхароў прыга-
радных пасёлкаў былі ўзын-
ены, звыш 30.000 тысяч трапі-
лі ў фашыстскую няволю. Але
час вызваленія Гомеля ад фа-

шысцікіх вар'ятаў набліжаўся.

Пасля паражэння летам
1943 года наемічнае каманда-
ванне спрабавала шляхам ства-
рэння моцнага абарончага ру-
бліку на лініі Сож — Днепр
спыніць наступленне савецкіх
войск. Аднак, нігледзічы на
усе намаганні праціўніка,
войскі Беларускага фронта пад
камандаваннем таленавітага
палкаводца К. К. Ракасоўскага
16 кастрычніка фарсіравалі
Днепр у раёне Лоеў, вызвалілі
гэтыя раёны цэнтр і прапра-
цягвалі наступленне, пагражая
акружэннем 2-й наемічнай
арміі, якая абараніла Гомель.
У ноц на 18 лістапада нашы
войскі пераразілі чыгунку Го-
мель — Калінікічы і ў той
дзень авалодалі Речыцай,
адразу ўзялі шляхі адходу го-
мельскіх групбусаў ворага на
захад. З 18 па 24 лістапада
на паўднёвазаходнім ускраіне
Речыцы ішлі ўпартыя батальоны.
У той жа час частка войск Беларускага
фронта перайшла ў на-
ступленне ў напрамку вёскі
Яроміча, ахвядоўчы гомель-
скую групбу з поўначы. 25
лістапада савецкія войскі за-
вязалі батальоны на вуліцах горада.
Раніцай наступнага дня Го-
мель быў поўнасцю вызвален

культурных цэнтраў нашай
рэспублікі.

З ТАГО ЧАСУ праішло
больш чвэрці стагоддзя.
Святкуючы 27-ую гадавіну вы-
зваленія, прадсундзі Гомель з
пачуццём асаўлівай удзячнасці
адабраючай мудрой палітыкі
Камуністычнай партыі і Савец-
кага ўрада, прасякнутую ідзямі
міру і клопатамі аб дабрабыце
народа.

Рыхтуючыся да дастойнай
сустракі XXIV з'езда КПСС,
гамільчане поўныя рапчуасці
выканання усе задачы, паставле-
най Камуністычнай партыі і
перахода на падзвігі народам.

Э. ЭНЦИН,

кандыдат гістарычных
наук, старшы выкладчык
кафедры гісторыі КПСС
і наўуковага камунізму.

НА ЗДЫМКУ: злева — та-
кім быў Гомель 27 год назад.
Вось ён які, прыгажун-Го-
мель сёня! (Здымкі ўперсе і
унізе).

лічных Гомель, партызан і пад-
польнічыкаў залатымі літарамі
ўпісаны ў гісторыю нашай Ра-
дзімы.

У суроўы летапіс блізкайшай
барацьбы з ворагам увайшлі вы-
датныя подзвігі наших землякоў:
Е. Барыкіна, Г. Дзякутавіч,
Ц. Варадзіна, А. Ісачані, Р.-
Цімафеевіч, В. Букага, І. Жа-
лезінікова і многіх іншых, якія
аддалі сваё жыццё за свабоду
і шчасце нашага народа. Радзі-
ма николі не забудзе сваіх геро-
юў. Іх імёны бессмертны!

Сцягніця на брацкай магіле ў Го-
мелі ярка палае вечны агонь як
симвал належнай народнай любо-
ві і пашаныі да паміці загінуў-
ших.

СТРАШЭННУЮ трагедню
перажыў у дні вайны Го-
мель. Ен быў адным з
тых гарадоў, якія з самага
пачатку падвергнуліся паветрана-
му нападу фашысткай авіяцыі.

Ульчавочы стратэгічнае зла-
чэнне Гомеля, гітлераўскіе камандаў-
наваніе сканцэнтравала ў га-
дзін напрамку вядзіці сілы з
мэтай захапіць горад і стварыць
площадар для наступлення на

Маскву і Кіеў. Несучыя вялікія
стрыкі на глыбіні сіл і тэхнікі,
гітлераўцы рваліся да горада.
Бязлітасныя быў ўжо ў чэрвені 1941 года разгарнуліся на ближайшых
поступах да Гомеля. Горад быў абліжен на венінам становішчы.

На загаду ЦК КП(б)Б пача-
лося дэмантаж аbstалі-
вания прадпрыемстваў і эвакуа-
цыя ў савецкі тыл. Гэта была
спадзяданія задача, бо ў горадзе
налічваліся 42 буйныя прымы-
ловага прадпрыемстваў і некаль-
кі соцені дробных, а таксама
многія установы і арганізацыі.

Да 10 жніўня 1941 года былі

эвакуіраваныя з Гомеля дзеяні.

НАШЫ ГОСЦІ-ЛІТАРАТАРЫ МІНСКА

Нядзяйна па іншыятыве кафедры рускай
літаратуры на гісторыка-філалагічнай фа-
культэтэ быў праездзен літаратурны вечар. У
культуре быў праездзен літаратурны вечар. У
прыездзе ўдзельнічылі літараторы з Мінска.

Вечар адкрыты настрыком уступленіем
загадчыка кафедры рускай літаратуры прафес-
сар П. П. Ахрыменка. Затым перад студэн-
тамі выступілі пашт. Браніслав Спрынчан, калі пра-
здаўшы Аркадзія Савельчыкаў і намесніка дырэк-

У гэтым годзе 800 чалавек
сталі студэнтамі Гомельскага
дзяржаўнага ўніверсітэта. З
першых дзён мы адчулі новае
студэнцкое жыццё. Некаторыя
зарадаваліся, што нікто нічога
не пытаем.

Але большасць першакурсні-
каў паслухала парады кам-

сурса факультэта Аль Гадлеў-
скай — з першых дзён настоі-
ліва авалодніць ведамі.

Усё было незвычайнім, сус-
тэрліся цянікансці. І кожны раз
мы ўспамінаем слоўы Аль. І
вось настай час сур'езнага вы-
прававання — першага студэн-
тага каляжкума.

Ва ўсіх групах першага курса
студэнтамі факультэту прайшоў
каляжум па матэматычнаму
аналізу. Аб лёг выніках расказа-
вае старшы выкладчык Васіль
Рыгоравіч Краўцоў.

Каляжум паказаў, што
многія студэнты не ўмело
карыстацца кітагам і не могуць
правільна разбрэзца ў лекцыях
матэрыялаў. Гэтым недахо-
ды не дазволілі першакурсні-
кам поўнасцю паказаць свае
здольнасці.

Многія студэнты добрасум-
ленна займаліся і добра здела-

калоўум. Да іх ліку адносяцца
Юрый Саламахін, Сімён Пе-
селеў, Людміла Констанцінаўна,
Валерій Жарыкаў і іншыя.

Яшчэ — працяваў Васіль Ры-
горавіч, — што сёлетні вы-
пускнікі спрадых школ паказа-
лі горшыя веды, чым тыя, хто
прыйшоў у студніці аўдито-
рію з вытворнасцю. Былыя
школьнікі павінны з іх браць-
прыклад.

Наш выкладчык адзначыў,
што першы наложум вывін-
у становічыя бакі ў вучобе студ-
энтаў, а таксама недаходы.
Выпраўленнем апошніх пры-
несьці, як кажуць, ушчыльную
змяніца першакурснікам.

Л. МАРОЗ,
У. СЦЕПАНЕЦ,
студэнты 1 курса фізічнага
факультэта.

Завоцная ШКОЛА студкорај

Дарагі чытач!

Ты, безумоўна, чытаеш сваю шматыражную газету. У такім выпадку ты бачыш на яе старонках подпісы пад матэрыяламі. Гэта прозвішчы людзей, якія ўжо сталі нашымі аўтарамі — інштатнымі касраспандэнтамі.

Але нам неабходна, каб аўтараў становілася ўсё больш і больш. Тады, відома, газета будзе цікавай, змястоўной. Таксама можна зрабіць для яе аўтараў.

Аб чым, як пісаць, якія темы, жанры выбіраць у газету. Для таго, каб дапамагчы нашаму аўтарам, павінна быць заснавана «Завоцная школа студкорај». Яе матэрыялы дапаможу вам у налётаке, але вельмі пачаснай работе...

Сёння мы пропануем узвесі слухаючым школы касраспандэнтам, у якой пазнаёмім з прынцыпамі савецкага друку.

АСНОЎНЫЯ ПРЫНЦЫПЫ САВЕЦКАГА ДРУКУ

Першым і важнейшым прынцыпам нашага друку з'яўляецца яго **ПАРТЫЙНАСЦЬ**. Прынцып, прынцып партыйнасці.

У 1905 годзе ў артыкуле «Партыйная арганізацыя і партыйная літаратура». Выкрайночы крывадушны сцвардзікі аб «абсолютнай свабодзе» літаратару ва ўмовах буржуазнага грамадства, Ленін пастаўў задачу стварэння сапраўднай свабоды, незалежнай ад «гравшовага мяшка» капіталістай літаратуры, адкрыта звязанай з пралетарыятам.

Прынцып партыйнасці перш за ўсё прадугледжвае інтэлектуальную і ідзінную сувязь журналістаў з партыяй і народам. Партыя ўдзяліе вялікую ўлагу падбору і падрыхтоўкі журналістікі нараду. Аўтарытэт і папулярызацыя работніка савецкага друку залежыць не толькі ад яго здольнасці, умения шыкава выкладаць факты, але перш за ўсё ад яго аздабнасці партыі і народу, ад ведання справы, якой ён служыць.

З прынцыпам партыйнасці перш за ўсё вылікае і другі яго, важнейшы прынцып — **ВЫСОКАЯ ІДЭІНАСЦЬ**. Савецкі друк-вернік сцягнаносец ідэі марксізма-лінізму, мачнейшай зборы партыі ў барабаце за падбоду камуністычнага грамадства. Наш друк ідэіна ўзорыбае народ, дае яму духоўную сілу, якія дапамагае асэнсіўцаў унутраным і міжнародным падзеям, добра ведаць задачы і шляхи актыўнасці вялікай ідэі на камуністычнага грамадства.

Высокую ідэінасць і прынцыпавасць партыйную вытрымліваючы газеты, часопісы, тэлебачанне, радыё належыць партыйным, савецкім, камсамольскім, прафсаюзным і грамадскім арганізацыямі.

З прынцыпам народнасці савецкага друку вылікае і такі важнейшы прынцып, як **МАСАВАСЦЬ**.

Сутнасць прынцыпу — не толькі ў тым, што друк даступны шырокім масам і служыць іх інтаресам, але і ў тым, што ў друку прынадлежыць ўздея шырокія слава працоўных.

У гэтым прайяўленіи марксіст-лінійскія палажэнні аб ролі народных мас у развязаніі грамадства. Цесная сувязь з аўтарскімі актывамі — закон для рэдакцый усіх нашых газет, часопісаў і выдавецтваў.

Масавасць савецкага друку — важнейшая крэйніца яго сілы, высокага грамадскага аўтарытату.

Важным прынцыпам нашага друку з'яўляецца **КРЫТЫКА** і **САМАКРЫТЫКА**.

Савецкі друк залікан развязаць крэйніцу і самантытуку, смела ўскрываць недахопы, выступаць супраць зажысьцьчыкаў крэйніц.

Крэйніца ў друку павінна быць прынцыпіяй і ў той жа час здэлавай, справядлівай, абысанованай.

Усе гэтыя прынцыпы характарны для савецкага друку, які служыць магутнай зборы на барацьбе за падбоду камуністычнага грамадства.

Рухаючай сілай развязанія нашага грамадства ёсць з'яўліеніца савецкіх патрыятызмів. Друк, тэлебачанне, радыё залікамі на національных прыкладах выхуваецца у савецкіх людзей бязмеж-

У дапамону куратару і палітінфарматару

ПРЫКЛАДНАЯ ТЭМАТЫКА ГУТАРАК I ПАЛІТІНФАРМАЦІЙ НА СНЕЖАНЬ 1970 г.

«Рэспубліка сучэльнай электрыфікацыі» (да 50-годдзя ленінскага плана ГАЭЛРО).

Матэрыял публікуе часопіс

«Промысловішчнае Беларуссія».

«Савецкі суд — на варце сацыялістичнай законнасці».

Матэрыял публікуе «Советская Беларуссія».

Плёні стварэння (аб выніках выканання восьмага пяцігадовага плана развіцця народнай гаспадаркі рэспублікі).

Матэрыял публікуе «Блокнот агітатора».

«Духоўнае багацце і душэўная шчодрасць савецкага чалавека».

Матэрыял публікуе «Знамя юности».

«Ланцугі духоўнага кабалы» (за фасадамі «грамадства ўсеагулынага правітвія»).

Матэрыял публікуе «Блокнот агітатора».

«Каму выгадна гонка ўзбраенняў?»

«1970 год: амнішнепалітычныя вынікі і зэндзіні».

Матэрыял публікуе «Звязда».

ПАРТКОМ ГДУ.

ДВАЙНЫ ПОСПЕХ ГАНДБАЛІСТАЎ

Пяць дзён у спартыўнай зале нашага друку ўніверсітэта праходзілі супрацьвы западнай нацыянальной пілоніі. У супрацьвы западнай нацыянальной пілоніі ўдзельнічылі ўсія савецкія гандбалісты.

Гандбалісты Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта таксама былі ўдзельнікамі гэтага турніру.

Нацыянальныя спартсмены паспяхова

выступілі ў спартоўцаў. Ужо

у першы дзень дзяйчылі поспеху. Яны да

іхладна дзейнічалі ў абароне.

Контратакі міланак доўгі час

не прыносілі поспеху. На адпрачынкі

саперніцы пайшлі пры

ліку 6:3 у карысць каманды

ГДУ. Другая 25-мінутка супраць

чы пацвердзіла перавагу ганд

балістак ГДУ у майстэрстве

трэціх кідачоў на варотах. Да

фінальнага свістка суддзя раз

рыў павялічыў да 6 мячоў.

Міланы сапернікі былі ў

мужчынскай каманды ГДУ. У

другім туры яны супрацкалася

з працтаванікамі Марліёўскага

педагагічнага інстытута. Пасля

напружанага першага тайму

(9:8) гамальчане добра правялі

заканчэння матчу. Трэція кіда

чы Іны Жарыцай, Ларыса Каст

рчычына, Валентына Лісімавай

і іх сабровак прынеслі перамогу

камандзе ГДУ — 16:8.

Дзяйчылі падтрымалі рабіты.

У матчы з гандбалістамі Мін

скага медыцынскага інстытута

яны іх напады абстрэльвалі вар

оты працоўніка. У гэтым суп

рацівілі зафіксаваны самы

буйны лік турніру — гамаль

чане перамаглі з вынікам 40:10.

У наступных туроў жаночая

каманда ГДУ перамагла студэн

таміз Мінскага дзяржаўнага пед

агагічнага інстытута замежных

моў (7:4) і ў спрэчцы з перш

за месца фінальнага спартоўца

стадіёна.

Мужчынскія і жаночая каманды

універсітэта дабіліся

двойнога поспеху ў занальнім

перыядзе рэспублікі. Ціпер

іерад на калектывім стаці ё

нени ўдзелнічылі задача — па

зялхова выступіць у фінале.

Наш. кар.

РЫХГУЮЦА ДА ЗІМОВАГА СЕЗОНА

Многія студэнты нашага ўніверсітэта выйдзіць на старты

чарговай зімовай спартакіады прафсаюза. Канкабежцы, х

айніцы, лыжнікі, біятланісты з неірліўлівісцю чакаюць насту

пленіння халадоў.

Зіма селіць кірху спазненіца, але спартсмены не губля

юць дарэмна часу. Лыжнікі і біятланісты правялі ўжо не

кілька трэніроўчых збораў, на якіх займаліся адпрацоўкай

технікі, павышалі агульнафізічную падрыхтоўку.

А ў гэтыя дні члены зборнай каманды прафсаюза Белар

усі — лыжнікі Мінай Асідчанка і Валянчына Бурава разам

з біятланістамі Пітром Пракапчуком і Сяргеем Слукінам,

на беларускім языке). Адрас рэдакцыі: Гомель, вул. Савецкая, 108. Гомельская фабрыка «Палесія» Дзяржаўнага Камітэта Савета Міністраў Заказ 7506

БССР па друку. Гомель, Савецкая, 1.

НА ЗДЫМКАХ: моманты з

супрацьвы жаночай каманды ўні

версітэта са спартсменкамі БПЛ

Здымкі для гэтага нумару

газеты зрабіў А. Рудчанка.

Рэдактар К. КАЛІНАУ.